

	001	06	16	26	36	46	56	66	76	86	96	001	06	16	26	36	46	56	66	76	86	96	001
	001	06	16	26	36	46	56	66	76	86	96	001	06	16	26	36	46	56	66	76	86	96	001

Perjantaina 27. syyskuuta 2013

MAASEUDUN TULEVAISUUS

21

PÄIVÄSTÄ TOISEEN

27.09.13

Aurinko nousee

Helsingissä kello 7.16 ja laskee kello 19.05 Oulussa kello 7.16 ja laskee kello 19.01 Utsjoella kello 7.12 ja laskee kello 18.52

Päivän sana

27.9. Koska me uskosta olemme saaneet Hengen, odotamme hartaasti, että toivomme toteutuisi ja me saavuttaisimme vanhurskauden. Gal. 5:5

28.9. Miten suloiset ovatkaan sinun sanasi! Ne maistuvat hunajaa makeammilta. Sinun säädöksesi antavat minulle ymmärrystä. Sen tähden minä vihaan kaikkia valheen teitä! Ps. 119:103–104

Vanhaa ajantietoa Ruovedeltä

MERKKIPÄIVIÄ

50-VUOTIAS

Maanviljelijä, tak-sinkuljettaja **Jouni Ristola** 5.10. Kotkan Hurukselassa. Merkkipäivänä matkoilla, ei vastaanot-toa.

Lähetä merkkipäiväilmoitus Maaseudun Tulevaisuuteen

Merkkipäiväpalstalla julkaistaan vain päivänsankarin suostumuk-sella lähetettyjä merkkipäivätietoja. Kirjallisesti lähetettävissä tiedoissa tulee olla merkkipäivän viettäjän nimi, ikä, merkkipäivän ajankohta, titteli, kotipaikka ja mahdollinen lyhyt maininta merkki-päivän vietosta. Valokuvaksi käy mustavalko- tai värikuva, koolla ei väliä. Palsta on maksuton. Merkkipäivätiedon tulee olla toimituk-sessa viimeistään viisi päivää ennen lehden ilmestymistä. Tiedot postitetaan osoitteeseen: Maaseudun Tulevaisuus, ”Merkkipäivät”, PL 440, 00101 Helsinki, tai lähetetään sähköpostilla osoitteeseen *merkkipaivat@maaseuduntulevaisuus.fi*.

SANA SUNNUNTAIKSI

Opetuslapset tulivat Jeesuksen luo ja kysyivät: ”Kuka on suu-rin taivasten valtakunnassa?”

Silloin Jeesus kutsui luokseen lapsen, asetti hänet heidän keskellen ja sanoi: ”Totisesti: ellette käännny ja tule lasten kaltaisiksi, te ette pääse taivasten valtakuntaan. Se, joka nöyrtyy tämän lapsen kaltaiseksi, on suurin taivasten valakunnas-sa. Ja joka minun nimessäni ottaa luokseen yhdenkin tällai-sen lapsen, se ottaa luokseen minut. Mutta jos joku johdattaa lankeemukseen yhdenkin näistä vähäisistä, jotka uskovat mi-nuun, hänelle olisi parempi, että hänen kaulaansa pantaisiin mylynkivi ja hänet upotettaisiin meren syvyyksiin. Katsokaa, ettette halveksi yhtäkään näistä vähäisistä. Sillä minä sanon teille: heidän enkelinsä saavat taivaissa joka hetki katsella mi-nun taivaallisen isäni kasvoja.” (Matt. 18:1–6,10)

Suuri pienessä

Keskiajalla oppineet pohtivat sitäkin, kuinka monta enkeliä mahtuu tanssimaan nuppineulan päässä. Tällainen pohdiskelu saattaa tuntua jonninjouta-valta, mutta omalla tavallaan se ilmentää tärkeää hengellistä totuutta: taivaallinen suuruus kätkeytyy usein siihen, mikä maallisesta näkökulmasta katsottuna näyttää pieneltä.

Mikkelinpäivän evankeliumissa Jeesus ei liitä enkeleitä nuppineuloihin vaan lapsiin: ”Katsokaa, ettette halveksi yhtäkään näistä vähäisistä. Sillä minä sanon teille: heidän enkelinsä saavat taivaissa joka hetki katsella minun taivaalli-sen isäni kasvoja.”

Jeesuksen mukaan enkelit ovat paitsi Jumalan lähettiläitä ihmisiin nähden, myös ihmisten asianajajia Jumalaan nähden. Lasten asioista kannetaan erityistä huolta taivasten valtakunnassa, sillä heidän asianajajansa ovat jatkuvasti Jumalan kasvojen edessä.

Jeesuksen sanojen takaa kuuluu opetuslasten kysymys: ”Kuka on suurin taivasten valtakunnassa?” Jeesus vastaa asettamalla lapsen hei-dän katseltavakseen: ”Se, joka nöyrtyy tämän lapsen kaltaiseksi, on suurin taivasten valtakunnas-sa.”

Hengelliseen suuruuteen tarvitaan siis pienuuteen, lap-senkaltaisuuteen, nöyrytymistä.

Nöyryyttä ei nykyään pidetä erityisen suuressa arvossa. Pikemminkin sitä pidetään heikkouden ja pelkuruuden merkinä: ihminen ei arvosta itseään vaan suostuu muiden nöyryyttämäksi.

Aito hengellinen nöyryys ei kuitenkaan liity pelkäämiseen vaan luottamukseen. Ei tarvitse näyttellä itseään isompaa, kun voi pienen lapsen tavoin luottaa itseään suuremman apuun ja johdatukseen.

Siksi hengelliseen nöyryyteen liittyy pelkuruuden sijasta hengellinen rohkeus. Luottamus siihen, että elämänantaja kantaa silloinkin, kun elämästä tuntuu olevan pohja poissa.

Mikkelinpäivä kutsuu meitä pyytämään taivaalliselta isäl-tämme: ”Anna meille sinun omiesi nöyrä rohkeus.”

Kahvitaukokuvia maatalousmuseossa

Suomen maatalousmuseo Saran ravintolaan kootussa pienessä näyttelyssä on esillä valokuvia maataloustyön kahvitauoista 1930–1980 -luvuilta. Kuvat ovat museon omista sekä Eurajoen Kotiseutuyhdistyksen kokoel-mista.

Ennen työ rytmittyi eri tavoin kuin nykyään. Yleensä töissä oli useampi ihminen ja kokonais-taloudellisesti oli edullisempaa viedä ruokaa tai välipalaa pel-lolle, niitylle tai metsään. Syntyi ruokatauko ruuhikolla.

Tauon aikana levähdettiin, syötiin ja juotiin tai nautittiin päiväkahvit. Tauon jälkeen työ jatkui, ja vain tärkeimmille aterioille keräännuttiin talon pirttiin. Ihmisen lisäksi myös hevonen tarvitsi välillä lepoa ja ravintoa.

Kahvi- ja eväshetki oli yleen-sä yhteinen ja sosiaalinen ta-pahtuma, jonka aikana ihmiset hoitivat asioitaan ja suhteitaan: sen aikana riitettiin, juoruttiin ja tehtiin pientä kauppaa.

MT

Eläimiä, kasveja, kiviä

Eläimet muuttivat taloon 90 vuotta sitten, kun Helsingin yliopisto kokosi sinne hajallaan olleet kokoelmansa. Kymmeniä

Konservaattoriksi opiskeleva Netta Lempiäinen puhdistaa tukkakoskela täytettäväksi näyttelyyn. Lintu oli hukkunut kalaverkkoon ja lähetetty museon käyttöön.

Kimnaassa asui opiskelijoita pikkupojista parikymppisiin. Sisäänkäynti on muuten ennal-laan, vain Aleksanteri II:n tunnukset on poistettu.

KOKOELMAT

Yli 10 miljoonaa näytettä

Hyönteiskokoelmissa yli 9 miljoonaa näytettä.
Muita selkärangattomia noin 580 000 näytettä.
Selkärankaisia **140 000** näytettä, joista kaloja 5 000 näytettä (kotimaisia 3 000, ulkomaisia 2 000), matelijoita

ja sammakkoeläimiä 3 400 ja nisäkkäitä 52 500 (kotimaisia 50 000, ulkomaisia 2 500).
Luita **2 500** näytettä.
Linnuista **noin** 38 000 näytettä (kotimaisia 30 000, ulkomaisia 7 700), munia 37 000 ja linnunpesiä 850.

Tyyppinäytteitä hyönteisistä noin 45 000 yksilöä ja muista selkä-rangattomista noin 350. Tyyppinäyte vastaa lajikuvaus-ta mahdollisimman tarkasti. Sitä käytetään apuna näytteiden tunnistamisessa.

Nykyään ei tarvitse säilöä kokonaisia eläimiä. Pienessä lihaspalassa on tallessa kaikki tieto.
NÄYTELYPÄÄLLIKKÖ KIRSI HUTRI, LUONNONTIETEELLINEN KESKUSMUSEO

Luonnontieteet kotiutuivat kimnaasiin

Satavuotiseksi rakennettu kimnaasi on nyt kovakuoriaisten koti ja tutkijoiden työpaikka.

Sata vuotta sitten uusi, moderni poikakoulu Aleksanterin kim-naasi nousi Helsingin laitakau-pungille, venäläisten kaalimai-den viereen. ”Kaikki oli uusinta uutta. Ajatuksena oli, että rakennus kestää vuosisadan”, kertoo **Kir-si Hutri**.

Sata vuotta tulee tänä vuonna täyteen, mutta rakennus seisoo tanakasti paikallaan. Enää se ei ole korttelissaan yksin vaan keskellä vilkasta keskustaa.

Oppilaiden ja opettajien si-jaan taloa asuttavat nyt monet hyönteiset, linnut ja nisäkkäät sekä muutama dinosauruskin. Ihmisten koti se ei enää ole, mutta työpaikka kyllä muun muassa Hutrille, Luonnontie-teellisen keskusmuseon näytte-lypäällikkölle.

Alkuperäinen asu säilyi

Sisällä aistii historian. Alku-peräistä on tallessa paljon. Suo-men itsenäistymisen huumassa-kin talo sai olla rauhassa toisin kuin monet muut aikakautensa rakennukset.

”Museo on yksi harvoista uusbarokkilaisista taloista Hel-singissä. Se luultavasti säilyi, koska se ei ole tyypillinen venä-läinen rakennus”, Hutri kertoo.

Vain pääoven yllä olleet Alek-santeri II:n tunnukset kruunu ja A-kirjain on hakattu pois.

Sisätilat remontoitiin muu-tama vuosi sitten peruskor-jauksen yhteydessä entiseen loistoonsa.

”Värit ovat alkuperäiset, vain hieman vaalennetut. Sen ajan sävyt ovat liian ärhäköitä nykyi-seen makuun”, Hutri esittelee.

Tammiparkettikin natisee vanhaan malliin, Luonnontie-teellisen keskusmuseon sil-loisen johtajan **Juhani Lokin** toiveesta.

KARI SALONEN

Luonnontieteellisen museon rakennus täyttää sata vuotta 28.12. ”Tässä talossa on hyvä henki”, kertovat tiedottaja Laura Hiisivuori (vas.) ja näyttelypäällikkö Kirsi Hutri.

LUONNONTIETEELLISEN MUSEON ARKISTO

Osa vanhimmista eläimistä on yhä näytillä.

HISTORIA

Opintoja ja tutkimusta

Luonnontieteellinen museo on osa Helsingin yliopiston Luonnontieteellistä keskusmuseota.

Museossa sijaitsevat eläin-tieteen tutkimusyksikkö ja yleisönäyttelyt.

Rakennus valmistui poika-kouluksi 1913.

Helsingin jääkäriprikaati toimi talossa Suomen itsenäistymisen jälkeen

1917–1919.

Suomen ensimmäisen kadettikoulun käytössä se oli

1919–1923.

Helsingin yliopisto osti rakennuksen ja perusti Eläinmuseon 1923.

Museo nimettiin Luonnon-tieteelliseksi museoksi 1996.

Peruskorjaus palautti

museon lähelle alkuperäistä

asua 2005–2008.

Vanhimmat näytteet ovat

hyönteisiä 1700-luvulta.

Yliopiston luonnon-tieteelliset kokoelmat

tuhoutuivat Turun palossa 1827, joten suuri osa näytteis-tä on kerätty tämän jälkeen.

Lähde: Luonnontieteellinen keskusmuseo